

Vypraveno

dne 18. 2. 15 35.

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

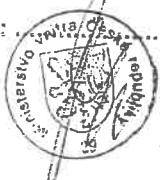
Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0333 r

MVCRP012PM3K

50

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 23. 2. 2015
podpis:

V Praze dne 16. 2. 2015
Č.j.: MV-165185-4/VS-2014

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala paní

bytem - Sýrie, státní občanka Sýrie, trvale
rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „žadatelka“),
Ministerstva vnitra“) ze dne 9. 10. 2014, č.j.: VS-259/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení
§ 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České
republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“),
vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen
„žádost“), a rozhodl **t a k t o** :

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. a) ve spojení s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 9. 10. 2014, č.j.: VS-259/835.3/2-2014, **ruší a vrací** Ministerstvu vnitra k novému projednání.

Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Krajského úřadu Ústeckého kraje požádala žadatelka dne 14. 11. 2013 o udělení státního občanství České republiky.

Žadatelka je státní občankou Sýrie a v České republice jí byl povolen trvalý pobyt ode dne 20. 6. 2012. Žadatelka je vdaná, manžel žadatelky byl státní občanství České republiky udělením dne 17. 12. 2012. Z manželství se narodila dcera, které byla Ministerstvem vnitra dne 13. 10. 2014 vystavena Listina o udělení státního občanství České republiky.

Ze spisového materiálu vyplývá, že žadatelka se zdržuje na území České republiky od roku 2006, kdy přicestovala se svou dcerou. V Sýrii vystudovala lékařskou fakultu. Po příjezdu do České republiky se zaměřila na studium českého jazyka, aby po vykonání kvalifikačních testů mohla pracovat jako lékařka. Manžel žadatelky provozuje soukromou gynekologickou praxi v Praze 4. Od roku 2013 žije žadatelka s rodinou na adrese současného trvalého pobytu v pronajatém rodinném domě.

II.

V průběhu prvoinstančního správního řízení bylo zjištěno, že žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. c) a d) zákona o státním občanství.

Ministerstvo vnitra však konstatovalo, že žadatelka nesplňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství.

K dosavadnímu požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), (dále jen „nový zákon o státním občanství České republiky“), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1.1.2014 doklad o pozbytí dosavadního státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Zákon o státním občanství umožňuje prominout nesplnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. e) tohoto zákona, neboť žadatelka má na území České republiky povolen trvalý pobyt a její manžel je státním občanem České republiky, resp. podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství v případech hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra však takové důvody u žadatelky neshledalo, a proto její žádost zamítlo svým rozhodnutím ze dne 9. 10. 2014.

III.

Zamítavé rozhodnutí Ministerstva vnitra bylo žadatelce doručeno dne 16. 10. 2014. Dne 24. 10. 2014 proti němu podala žadatelka včasný rozklad.

Žadatelka v rozkladu uvádí, že napadené rozhodnutí je nesprávné a v rozporu s principem proporcionality. Uvádí, že finančně je závislá na svém manželovi, který zde provozuje soukromou gynekologickou praxi. Neplnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění v minulosti lituje. K tomu uvádí, že jejím úmyslem nebylo vyhýbat se jejich plnění, ani to nebylo způsobeno nedostatkem financí či úmyslem poškodit systém veřejného zdravotního pojištění. Překážka spočívala v tom, že manžel, který je výdělečně činný a měl řádně hradit na základě domluvy za žadatelku pojistné na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“), vzhledem ke svému pracovnímu vytížení zapomněl posílat platby na pojistné včas. K placení pojistného v nesprávné výši žadatelka uvádí, že si změnu výše s ohledem na změnu minimální mzdy včas neuvědomila a manžel tak neupravil příkaz u banky. Žadatelka se domnívá, že Ministerstvo vnitra mělo s ohledem na zásadu proporcionality zohlednit okolnosti závažnosti porušení, jakož i její následné chování, tj. odstranění škodlivého následku. Žadatelka odkazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20.8.2009, č.j.: 5 As 39/2009, a ze dne 13. 3. 2008, č.j.: 5 As 51/2007- 105,

a na ustanovení § 15 odst. 4 nového zákona o státním občanství České republiky. Je přesvědčena, že v jejím případě se jedná o situaci, kdy řádně a zcela odstranila škodlivost svého jednání. Tato škodlivost s ohledem na výši nedoplatku na pojistném nedosahovala dle jejího názoru takové intenzity, aby ji bylo možno charakterizovat jako závažnou. Pro účely řízení a s ohledem na zásadu přiměřenosti mělo být zohledněno, že v zemi původu vystudovala lékařskou fakultu, je endokrinoložka a diabetoložka, navštěvuje lékařské kongresy a připravuje se na složení zkoušek, aby zde mohla jako lékařka pracovat. Uvádí, že Česká republika se dlouhodobě potýká s nedostatkem endokrinologů. Po složení zkoušek si chce v České republice otevřít vlastní praxi. Ke své nedostatečné pracovní integraci, jež je jí vytýkána v napadeném rozhodnutí, uvádí, že k výkonu lékařské profese musí složit zkoušky, ačkoliv byla v zemi původu primářkou. Složení zkoušek vyžaduje nejen potřebné odborné znalosti, ale i výbornou znalost českého jazyka. Český jazyk ovládá, avšak nebyl dříve na takové úrovni, aby zkoušky mohla složit. S ohledem na manželovu integraci směřovali prostředky k rozvoji jeho lékařské praxe v České republice. Dávky ze sociálního systému České republiky nikdy nezneužívala. Domnívá se, že napadené rozhodnutí je v rozporu se zásadou proporcionality, tj. nepřiměřené, neboť Ministerstvo vnitra nesprávně posoudilo všechny relevantní skutečnosti. Pokud by tak Ministerstvo vnitra učinilo, mělo přistoupit k prominutí splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství. Pro účely prominutí splnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství považuje za důvody hodné zvláštního zřetele zejména odstranění škodlivosti následků jejího opomenutí a existenci veřejného zájmu na tom, aby české státní občanství získávaly osoby, u kterých jsou splněny předpoklady pro výkon profesí, jejichž zastoupení je v České republice nedostatečné. Následně mělo Ministerstvo vnitra prominout splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, jelikož manžel žadatelky je státním občanem České republiky.

V souladu s výše uvedeným žádá žadatelka v závěru rozkladu o přezkoumání napadeného rozhodnutí Ministerstva vnitra a změnu v tom smyslu, že se žádosti vyhovuje a žadatelce se uděluje státní občanství České republiky.

K rozkladu byla připojena pozvánka České endokrinologické společnosti na přednášku, která se měla uskutečnit 17. 9. 2014, dále informace o konání vzdělávací akce pod názvem „Den komplexního kardiologického centra VFN“, a výtah z pojednání o buňkách (nemoc cukrovka), pořízený na internetu.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatelka splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. c) a d) zákona o státním občanství, neboť nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin a před Krajským úřadem

Ústeckého kraje prokázala znalost českého jazyka.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatelka nesplnila podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, neboť ke dni podání žádosti neměla povolen trvalý pobyt na území České republiky po dobu nejméně pěti let, a rovněž podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) tohoto zákona, neboť nesplnila povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění (v podrobnostech viz str. 2 a 5 napadeného rozhodnutí).

V uvedené souvislosti ministr vnitra konstatuje, že porušení povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění se týkalo bagatelních částek, a důvody, které žadatelka v rozkladu uvedla, lze akceptovat. Dá se předpokládat, že žadatelka bude již své povinnosti řádně a dobrovolně plnit i v budoucnu. Tyto skutečnosti vedly ministra vnitra k závěru, že žadatelka podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství splňuje.

V souladu s výše uvedeným se ministr vnitra rozhodl, že žadatelce promine i nesplněnou podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky v době podání žádosti stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. e) tohoto zákona, neboť její manžel je státním občanem České republiky. Ministr vnitra přihlédl k celkové délce pobytu žadatelky v České republice (od roku 2006), která zde sice zatím není pracovně integrována, avšak lze souhlasit s jejím tvrzením, že pokud se hodlá věnovat na území České republiky své původní profesi lékařky, nejedná se vůbec o jednoduchou záležitost, jakož i k rodinné integraci žadatelky, neboť její dceři, -----, byla Ministerstvem vnitra dne 13. 10. 2014 vystavena Listina o udělení státního občanství České republiky.

S ohledem na výše uvedené se již ministr vnitra k ostatním námitkám uvedeným v rozkladu nevyjadřuje.

Na návrh rozkladové komise bylo rozhodnuto tak, jak je výše ve výroku uvedeno, napadené rozhodnutí zrušit a vrátit k novému projednání.

Po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí vydá Ministerstvo vnitra, pokud v mezidobí nedošlo ke změně skutečností rozhodných pro udělení státního občanství České republiky, žadatelce listinu o udělení státního občanství České republiky.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

